

Zgodbe in spomini iz zgodovine Jamarskega kluba Novo mesto

*V nadaljevanju so nanizani spomini jamarjev,
ki gradijo pestro zgodovino našega kluba
od ustanovitve do današnjih dni*

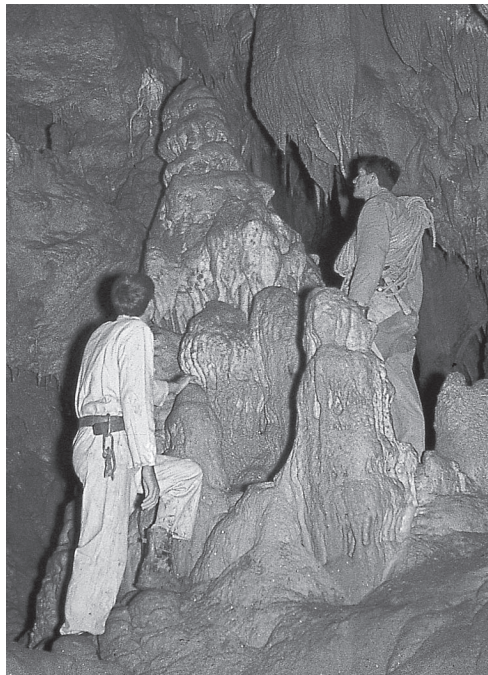
Andrej Hudoklin: Iskrico je pred 40 leti zanetil Uroš Tršan

Prav je, da se ob sedANJI obletnici spomnimo na pobudnika ustanovitve vsaj s skromnimi biografskim podatki. Uroš Tršan (1926–1969) je prišel kot kirurg za kratko obdobje službovat v novomeško bolnišnico. Kot izkušen jamar, alpinist in ljubitelj narave, je hitro našel stik s študentskim klubom Liga Omega, v okviru katerega je spodbudil ustanovitev jamarske sekcije. Ta je po nekaj mesecih konec leta 1962 prerasla v samostojno jamarsko društvo. Uroš je že leta 1963 odšel v Ljubljano, kjer je aktivno sodeloval pri DZRJ Ljubljana-matica. Več let je vodil jamarsko reševalno skupino in sodeloval na nekaterih manifestacijah mednarodnih jamarskih reševalnih skupin. Posebej pogosto je obiskoval Triglavsko brezno in Križno jamo. Leta 1969 se je smrtno ponesrečil pri alpinističnem vzponu v Julijskih Alpah.

Povzeto iz Gradiva za slovensko speleološko biografijo z bibliografijo, Naše jame 30.

Marjan I. Moškon: Prvič v zaresnem podzemlju

Ko to pišem, mineva natanko 40 let od našega prvega pravega spusta v dolensko podzemlje. Znani novomeški profesor naravoslovja Viktor Fabjan nas je po poletnem izletu v kostanjeviško jamo Studeno spodbudil, naj jo izmerimo in narišemo skico hodnikov in dvoran. Za pustolovce iz taborniških klubov Strela in Omega prvorazredni izziv! Lotili smo se priprav – seveda brez izkušenj in tudi brez opreme. Na pomoč je priskočil zdravnik in alpinist dr. Uroš Tršan s kirurškega oddelka bolnišnice in brez obotavljanja smo ga sprejeli za vodjo podviga. Od nekje je privlekel vrvi, jeklene

Uroš (z vrvo) v Kostanjeviški jami, september 1962. Foto: Marjan I. Moškon